

17 | **Merkentoets**

In de jaren 1979-1980 werd een vergelijkende merkentoets gehouden met als doel:

- de uitvoerbaarheid van een toets te onderzoeken;
- vergelijkbare gegevens te verzamelen van de varkens van de deelnemende organisaties.

Met deze toets werd een zestal producten van fokkerijgroeperingen onder uniforme omstandigheden vergeleken. Opmerkelijke resultaten waren:

- De Dalland-varkens scoorden voor zowel de reproductie- als de productie-eigenschappen goed.
- De Euribrid-varkens gaven in alle opzichten gemiddelde resultaten te zien met vrij veel afwijkende vleeskwiteit.
- De Cofok-varkens hadden een gemiddelde vruchtbaarheid, vrij zware biggen, een hoge voeropname, een snelle groei, gemiddelde slachtkwaliteit en een goede vleeskwiteit.

- De Fomeva-varkens hadden gemiddelde tot matige reproductie-eigenschappen. Een hoog percentage zeugen kwam na de eerste worp spontaan in bront. De mest- en slachteigenschappen waren van gemiddeld niveau.
- De CBV-varkens, de stamboekvarkens, hadden matige reproductie-eigenschappen met een trage groei en lage voeropname bij de mestvarkens. De slachtkwaliteit was van gemiddeld tot goed niveau.
- Een inzending van het Instituut voor Veeteeltkundig Onderzoek vertoonde een gemiddelde tot goede vruchtbaarheid, een trage groei van de mestvarkens met een gemiddelde tot ongunstige voederconversie en een goede slacht- en vleeskwaliteit.

Latere pogingen tot de opzet van een voortgezette merkentoets mislukten, doordat sommige fokkerijgroeperingen geen heil zagen in een nieuwe toets. Ook een zogeheten elektronische merkentoets, gebaseerd op de inventarisatie van bedrijfsresultaten, kwam er niet. De informatie die deze merkentoets verschaft, was voor de deelnemende fokkerijgroeperingen wellicht ook belangrijker dan voor de varkenshouders.

De Stichting voor het Fokkerijwezen werd in 1995 weer opgeheven. Aan bevoogding door de overheid bleek geen behoefte meer. Om te overleven moesten de fokkerijgroeperingen een goed product met een goede service leveren.